

„Straža“ izhaja vsak torek in petek. —
Naročnina znaša: Letno Din 40.—, pol-
letno Din 20.—, četrtletno Din 10.—.

STRAZA

Uredništvo in upravnništvo je v
Mariboru, Koroška cesta št. 5.
Rokopisi se ne vračajo. Telefon 290.

4. številka.

Maribor, 21. januarja 1927.

Letnik 19.

Vabilo mariborskim volilcem!

Združene gospodarske stranke: Slovenska ljudska, narodno radikalna in nemška gospodarska vabijo in pozivajo svoje somišljenike in prijatelje miru, reda, poštenja in pametnega gospodarstva, da se v Mariboru sigurno vsi udeležijo volitve v nedeljo 23. januarja.

Vsak volilec naj glasuje samo v drugo volilno škrinjico!

Izvršilni volilni odbor.

Vedno pod eno plahto.

V političnem svetu je navada, da se stranke ne sramujejo svojega imena, temveč so ponosne nanj, ker je izraz in simbol njihovega programa. Tega se držijo tudi vse stranke v naši državi, edino izjemo še tvorijo le samostojni demokrati. Ko je izdal njihov vodja Pribičević svojega šefa Davidoviča in razbil prejšnjo enotno demokratsko stranko, da je mogel zopet postati minister, so samostojni demokrati še dolgo zlorabljali prejšnje skupno ime JDS Novega naziva SDS so se sramovali in so ga sprejeli komaj ko so bili k temu prisiljeni po javnosti.

Prav tako kakor prve čase, so zatajili samostojni demokrati svoje pravo ime tudi pri zadnjih volitvah v narodno skupščino. Skrili so se za takozvani narodni blok in slepili volilce, da njihove kandidatne liste niso liste SDS, ampak združenih naprednjakov. Da bi farbarija javnosti bolj držala, so dali na te svoje liste par disidentov NRS in SKS, seveda pa na taka mesta, da je bilo že naprej izključeno, da bi bili tudi izvoljeni. Takrat so tiskali celo posebne pristopnice, za pristop k narodnemu bloku ter so snovali širom Slovenije krajevne organizacije tega narodnega bloka. Ko so bile volitve končane in je bil kandidat tega narodnega bloka dr. Pivko tudi res izvoljen, so naenkrat sneli novo firmo narodnega bloka in izvesili zopet staro SDS. Člani, ki so pristopili k NB, so postali čez noč člani SDS, krajevne organizacije SDS in poslanec NB, dr. Pivko, poslanec SDS. Kdor se je temu protivil in izjavil, da ni pristopil k SDS, ampak k NB, so ga enostavno vrgli ven.

Potem so prišle volitve v Zbornico za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani in firma SDS je zopet romala v ropotarnico, in na pročelju demokratske »kule« se je zablščal novi napis »Zveza trgovskih gremijev in strokovnih zadrug«. Gorje mu, kdor si je upal trditi, da je lista, ki je bila vložena pod to firmo, lista SDS. Demokratski tisk je streljal nanj s topovi vseh kalibrov od »Jutra« do »Domovine«. Po volitvah se je pa dogodil zopet isti čudež, kakor že večkrat poprej: SDS, ki se po svoji lastni izjavi volitev ni udeležila, je razglasila v vseh svojih listih, da je zmaga nad »klerikalnim zmajem«. Iz ličink gremijašev in zadrugašev so se naenkrat izpulili pristni esdeesarji.

Kmalu po teh volitvah so se vršile v Zagrebu volitve uprave slušateljev vseučilišča. Pri teh volitvah so se združili: »Jugoslavija«, klub SDS; »Slavenski Jug«, klub NRS; Orjuna; »Triglav« in klub neodvisnih »Janušič« in zagrebška »Riječ«, hrvatsko glasilo SDS, je pisalo teden za tednom o združenju jugoslovanski akademski fronti, ko so pa bile volitve končane, so prinesli »Riječ«, »Reč«, »Jutro«, »Narod«, »Tabor« in vsi drugi esdeesarski listi debelo tiskana poročila o sijajni zmagi SDS. V teh poročilih ni bilo niti z besedico omenjeno, da lista, ki je dobila relativno največ glasov, ni bila lista SDS, ampak združenih jugoslovenskih akademikov. Tu je bila celo nad radikali in drugimi nedemokrati izvešena firma SDS.

Sedaj se nahajamo pred volitvami v oblastne skupščine in firma SDS je šla že zopet v ropotarnico in po raznih okrajih se bleste razni lepi napisi, kakor »gospodarska«, »združena napredna«, »nacionalna« itd. lista. Toda javnost je že spoznala esdeesarje, spoznala jih je tako dobro, da jih prepozna tudi če si nadenejo 10 krink in ne samo eno, zato se tokrat ne bo dala več preslepiti, imenovala jih bo s pravim imenom, s tistim namreč, ki je v naši državi tako pri Slovencih, kakor pri Hrvatih in Srbih najbolj osovraženo in katerega je njih same sram — z imenom SDS. Zato jim pa razne firme »Narodnih blokov«, »gremijev«, »zadrug«, »nacionalizma«, »jugoslovenstva«, »gospodarstva«, »Mestnih hranilnic« in »Slavenskih bank« ne bodo čisto nič pomagale in SDS bo pogorela tako temeljito, kot še nikoli ni. Izbrisana bo iz seznama skupin oblastne skupščine in naš narod bo končno vendar rešen stranke, ki se je sama sramovala svojega lastnega imena!

Politični razgovori in beležke

POLITIČNE ŽOLNE.

(Tretja seja SDS.)

Zbrana je vsa petorica ožjega generalnega štaba. Janez spi, ostali so pa očitno potrti in silno slabe volje. Končno se dvigne predsednik Boltazar, toda vidi se, da je v zadregi in da ne ve, kako bi opravičil polomijo svoje stranke.

Boltazar: Gospoda moja! Velečastiti zbor! Otvarjam današnjo tretjo redno sejo naše stranke in vas iskreno pozdrav-

ljam! Gospoda moja! Vi veste, da smo bili že dvakrat izdani. Zadnja »Straža« je prinesla že zopet stenografični zapisnik vsega, kar smo govorili . . .

Gašpar: Mein Gott und Herr!

Boltazar: Janez je šel po »Stražo«, mesto na stražo in pod mizo je bil skrit klerikalec!

Miha: Ganz echt, ganz schwarz.

Boltazar: Gospoda moja! Jaz moram konstatirati, da mi nismo za stražo . . .

Janez (se prebudi): Nieder mit der »Straža«! (Zopet zaspi.)

Boltazar: Zato predlagam, da pozovemo Orjuno, da zastraži naše zborovališče. Janez!

Janez (se prebudi): Nieder!

Boltazar: Ne kvakaj kot kako budalo! Poslušaj pazno!

Janez: Bitte gehorsamst!

Boltazar: Pojdi po Orjuno, naj zastraži naše zborovališče. Hast verstanden?

Janez: Jawohl! (Odide.)

Boltazar: Dokler ne dobimo straže, prekinem sejo.

Miha: Angenommen.

(Pavza.)

Gašpar (čez nekaj časa): Gospoda moja!

Boltazar: Tiho bodi!

(Zopet pavza.)

Janez (se končno vrne ves upehan).

Boltazar: No?

Janez: Schrecklich, Herr predsednik!

Boltazar: Was ist geschehen?

Janez: Orjuna kommt nicht. Orjuna se pokašlja na SDS; Orjuna se pokašlja na Vas, Herr predsednik in Orjuna se pokašlja sploh na vse.

Boltazar: Wer sagt das?

Janez: Der rdeči zmaj und der zeleni zmaj und überhaupt alle zmajen.

Boltazar: Elendige Kreaturen.

Janez: Sie haben gesagt, da jih SDS ni poznala, ko so imeli svoj ples, Tanzkränzchen nähmlich, in da nas naj stražijo krokodili, če hočejo; die heiligen Krokodile aus Nil.

Boltazar: Kreuzdonnerwetter, gospoda moja; kaj bo pa sedaj?

Miha: Jejžeš na, zdaj smo pa v šlamastiki!

Gašpar: Ja, ganz drinen.

Pepe: Die Slavenska nam je umrla še tako mlada, so jung und vielversprechend.

Janez (se prebudi in vstane): Slava! Slava! Slava! (Sede in zopet zaspi.)

Pepe: Die Orjuna hat uns verlassen!

Janez (se zopet prebudi in vstane): Slava! Slava! Slava! (Sede in zopet zaspi.)

Pepe (Janezu): Kuš! Bedasta šleva! — Der Herr Johann von Südmark ne vleče und die Nationalen Šnopsijalisten so samo še uboga gmajna. Naši politiki proti pogin; ja, ein vollkommener Krach, meine Herren! Rešiti nas more samo še kak čudež.

Miha: Jejžeš na, če bi se vsaj glasovalo tako, kakor v Zbornico za trgovino, obrt in industrijo, potem bi še šlo auf irgend eine Weise.

Janez (se prebudi in plane kvišku): Meine Herren, etwas kolosales se mi je sanjalo. Meine Herren, wir sind gerettet! Hitro po žolne, po vse žolne, kolikor jih je in unserem lieben Vaterlande.

Pepe: Kuš, šleva! Kaj gobeždaš o žolnah. Kaj imajo žolne opraviti z volitvami?

Janez: Meine Herren! Žolne so naša rešitev, die einzige nährlich. Žolne imajo dolge, tanke in lepljive jezike; s temi dolgimi in lepljivimi jeziki posegajo v najmanjše luknje, da si nalove črvov. Meine Herren, te žolne je treba pripraviti, da nam pomagajo; dass sie uns helfen. S svojimi jeziki nam bodo jemale volilne kroglice iz klerikalne škrinjice in jih nosile v našo.

Vsi: Kolosal! Heil Janez!

Pepe: Ausgezeichnet; Samo kako?

Janez: Ganz einfach. Za vsako volišče bo treba preskrbeti eno. To žolno bo vtaknil naš volilec v rokav in ko bo prišel do klerikalne škrinjice, jo bo malo počohljaj pod repom, da bo iztegnila jezik. Ko bo opravil, als er fertig wird, jo bo izročil pred volilnim lokalom drugemu itd. usw.

Vsi: Živijo, Janez!

Gašpar: Ta ideja je vredna zlata!

Miha: Ti si naš odrešenik, Janez!

Pepe: Kdo bi si mislil, da bode tudi slepa kura našla kako zrno. Ich gratuliere! (Vsi stisnejo Janezu roko.)

Boltažar: Meine Herren! Rešeni smo! Zmaga je naša. Wir brauchen jetzt keinen Johann von Südmark mehr, keine Slavenska, keine Orjuna; mi ne rabimo sploh nikogar. Samo žolne rabimo. Žolne so naši volilec, unsere Wähler. Žolne so naša stranka, unsere Partei. Žolne so naš narod, unsere Nation. Meine Herren, wir Demokraten waren immer fortschrittlich, in to bomo pokazali tudi sedaj. Kdo pa je bolj napreden kot mi?

Gašpar: Niemand!

Boltažar: Tako je! Jutri gremo na lov na žolne, und die Sache wird erledigt. Živele žolne; živel Janez; živela naša demokratska stranka!

Vsi (pojo):

Kaj če umrla Slavenska je banka und die Orjuna uns verlassen hat, in če napada »Straža« brez prestanka nas divje, kakor kak strupeni gad — wir haben Schounen, mi imamo žolne; mit ihrer Zunge wird der edle ptič, če tudi nas vesoljni svet prekolne, napolnil škrinje nam — če ni hudič!

Janez: Če ni hudič . . .

Zaster.

AGITATOR.

III.

Drugi dan ob desetih je bil zakusek pri Košiču. Pel je »Jadran«. Pri tem zakusku je nastopil g. Viljem Weixl. V znak svojega patriotizma je bil odičen z zlato medaljo in za klobukom je imel namesto rožmarina — kovano lavorjevo vejico. Oboje so mu poslali Italijani, da je dober bukvo-vez. In ravno takega smo potrebovali — kajti Orjuna je prinesla neki račun od 5000 Din, naj ga plača SDS, ker ni hotela plesati, kakor so oni žvižgali, Sokol hoče denar, ker se boji za svoje gnezdo v Ljudskem vrtu, obrtniki se kujajo, dohtarji kolnejo, učitelji »vstrajajo« na svojih postojankah in tako gre SDS narazen! Potrebovali smo ga in ga prosili, naj takoj začne z delom, pa naj zveže razprte brate v SDS. In je začel z milim pesniškim glasom: »Raztresene sem ude zbral, ne vseh, a kdor pregleda te, ve, da bomo (zaletelo se mu je!) zmagali! Nalogo so mi dali, da pokažem svojo umetnost, da zvežem te ude zopet v živo telo SDS in da bi jaz smel to detece na rokah nositi, da konca ne vzame. Toda, kako naj vežem? Drota ni, zadnjega je že porabil dr. Kukovec, ki je vezal demokratske piske po deželi, pa so se mu sproti v rokah drobili. Zato je pustil vse in prestopil v Radičevo bratovščino. Lima ni več! Imeli smo ga veliko zalogo, limali smo našo stranko in za vsake volitve je še šlo. A zdaj je odpovedala naša dobaviteljica »Slavenska banka«! Spindler pa Lipold sta sicer pisala, naj se takoj ves lim zbere, a kaj, ko se je že žepov tako prijel, da ne gre več nazaj. Kaj mi pomaga zdaj zlata medalja, kaj mi pomaga pušelj za klobukom, če pa vezati ne morem!«

Žalosten se je vsedel. Tako bode sedel tudi v pondeljek, dne 24. t. m., ko bo natančno vedel, da je SDS propadla.

Smilil se mi je. Mislil sem, kako bi ga potolažil in z njim vse, ki smo sedeli kakor pogrebci. In sem se vzdignil. Videl sem, da tu ne bo nič več zaslužka, ker ni več lima, pa sem govoril, kar mi v glavo padlo. Rekel sem: »Gospodje, glavo po koncu! Tako je rekel dr. Korošec! (Medklic: Pa ne nam!) Nič ne škodi, če ne nam, a danes smo mi klerikalci. Vidimo, da smo vse izgubili, ime, prvo mesto pri kandidaturi, čast, oblast, denar, izgubili celo prvega kandidata, ki se že sramuje, da kandidira z nami. Te izgubljene reči moramo zopet dobiti. Najboljša pomoč pa je, da se priporočimo — saj smo klerikalci! — sv. Antonu. Tisti s fantičkom je sicer pravi, a je preveč obložen, mi si zato izvolimo za patrona onega sv. Antona s prešičkom, ko ga ravno te dni praznujemo. On naj bo naš patron! (Živahno ploskanje in živijo-klici!) Gospodje! Jaz sicer vem, da nam bo sv. Anton všel kot patron, prešiček nam bo pa ostal!«

Hitro sem šel, ker navdušenje za najnovejšega patrona, ki se je že cvrl v peči Košičevi, je narasilo do vrhunca. Nisem imel »lima«, da bi si ga eno porcijo v želodec prilimal, drugi pa se tudi niso nič »zrajtali«, pa sem šel.

Na mostu sem srečal moža, ki se je vsekaval v »Volksštimo«. Bil je novopečeni član občinskega sveta. »Kaj je?« »Obupal bom. Pisal sem, da so duhovniki streljali,

v rešnici sem ga pa jaz vstrelil, pa še hu-dega kozla vstrelil!« Zlagal sem se, ker sem mislil, da berejo »Volksštimo« samo delavci, zdaj me pa tožijo-duhovniki v Mariboru, naj jim dokažem!«

»Nič ne obupaj! Pa če že misliš, maščuj se že v naprej, pa pojdiva na dr. Korošcev shod in ga razbijva!«

»Prav imaš! Čeprav si ga zadnjič ti polomil, jaz pa sem ga danes, pojdiva skup, da se v domu na Ruški cesti domenimo!«

Pomenek je bil dolg in natančen. Že kmalu so bili skupaj tovariši, po poklicu socialpatriotični kričači. Eden je imel samokres, eden pasji bič, eden celo pendrek. In šola se je pričela. Sam g. profesor Fava! so nas učili in učitelj Grčar so mu pomagali. Naučili smo se štiri izreke, da jih ne bi pozabili, so nam vsak ogel robca v voz! zavezali, pa smo šli. Pri ozkih vratih v bančno dvorano so stali možje, jekuš, da nas je kar zazeblo. Kako priti tu skozi? Videli smo, da so jih nekaj naših, nenaučenih, že odstranili. Pa si zmislil, glavica bistra! Hitro vstopim, podam Žebotu roko, to je bil vizum, vsi za menoj enako in bili smo notri. Nekdo je ravno zaklical: »Dol, socialisti!« Mislil sem, da že nas kliče in šli smo v dvorano. Doli so nas skoro spoznali, pa smo se v gruči razgubili. To nas je zmešalo, da smo vso naštevanko pozabili in nismo vedeli drugega, kot »Prva . . .« A drugi so znali bolje. Če je le kdo bleknil: »Prva . . .«, že je vsa dvorana zagrmela: »Druga!« Tedaj sem potegnil robec, da bi odvozljal drug voz! in se spomnil še na drug izrek, ki se je začel: »Ven z njim . . .« Zakričal sem. In zgodilo se je, da sem po najnovejšem prometnem sredstvu, premetan iz rok v roke, prišel skozi glavna vrata, videl deset frančiškanskih stolpov in natančno vedel, koliko je ura bila. Ko sem pripihal na Ruško cesto, so bili gospodje v dobrem razpoloženju in so ravno peli: »In ti si edini še tukaj ostal!«

Zbežal sem! Ni dobro biti v tej družbi! Vedel pa sem, da se je ta večer vršil Puceljev shod v Narodnem domu. Čudim se, da se ni vršil v klavnici, kar bi Pucelju boljše prijalo. A tudi tu je skoro prišlo do tega. Ravno sem se pognal po novih stopnjicah navzgor, pa je priletel klobuk proti meni. Pobral sem ga. Glave ni bilo v njem, a Radičeva slika je bila za klobukom. To je Roman Bende. In res je bil. Suvali so ga, za vsak sunek je zaklical »Živijo Radič!«, končno pa je bilo sunkov preveč, a sape pa premalo. Zlikovci so izginili v noč. Hotel sem se mu približati, v tem pa je že prihitel Lipovšek in — situacija je bila rešena. Mene so obdolžili, da sem pomagal. Izginil sem v temno noč in premišljeval, kako težek je moj posel.

Sklenil sem drugače. Nič več ne bodem jaz agitiral, ampak se bom pustil »agitirati«. Šel sem zopet k socialistom: »Kaj mi date, da vas volim?« — Zapisali so mi dva goljaža in 2 vrčka piva. To bo torej prvi dan. Nato sem šel k SDS: »Kaj mi date, da vas volim?« In ti so mi zapisali pet goljažev! Stopil sem še v Prešernovo klet: »Bo, Tone, kaj za krogeljico?« — »En glazek al pa dva«, sva takoj zapela. Potem pa sem šel nad goljaž. A povsod so rekli, da šele po volitvah. Zdaj sem spoznal, da

so celo mene hoteli prevariti. Čakajte! Sedaj pa ne bom drugega govoril, kakor od hiše do hiše bom šel, pa bom klical:

Zoper rdečico in demokratsko kugo, edino zdravilo: da vsi volimo drugo!

Mariborski volilci!

Vrzi 23. januarja svojo kroglicico v

2. škrinjico,

ki je škrinjica poštenja in svobode!

Vodstvo SLS in NRS.

Edina resnica, ki jo je »Jutro« do zdaj pisalo: SDS v Mariboru ima zadnjo škrinjico. Res da, zadnjo, še to, pa nobene več. —

Vzglede gospodarstva dr. Žerjavovih demokratov.

Slavska banka je bila za samostalne demokrate dobra tetka, katera jim je za njihove organizacije in časnike poklonila milijone. Samo v letu 1923 je demokratom, kakor je razvidno iz bančnih knjig, darovala 5 milijonov kron. Ti milijoni so bili kajpada vzeti iz žepov vlagateljev, torej po večini iz slovenskih žepov. Samostalni demokrati niso mogli zanikati tega dejstva, ker je zabeleženo črno na belem v knjigah. Da so prejeli te milijonske vsote, niso mogli tajiti. Zato pa so hoteli lagati, da so te vsote vrnili. Objavili so v »Jutru« nekako potrdilo o vrnjenem milijonu dinarjev. Dokazalo pa se je, da so s tem potrdilom samostalni demokrate hoteli občinstvo naravnost nalagati. To potrdilo se namreč ne nanaša na od demokratov vrnjeno vsoto, ker te vsote demokrate nikdar niso vrnili, marveč je to potrdilo neko popolnoma drugo pismo Slavenske banke iz maja 1923, s katerim banka nekega drugega obremenjuje za 1 milijon dinarjev. Tako so samostalni demokrate hoteli občinstvo prevariti in potegniti za nos. Dejstvo je, da so dobili od Slavenske banke milijone. Dejstvo je, da teh milijonov niso vrnili, marveč jih še sedaj dolgujejo slovenskemu ljudstvu. To je resnica! Samostalnemu demokratu ta bridka resnica hudo udarja v nos in za to po svojem tajništvu v »Taboru« objavljajo pretnjo, da bodo vse klevetnike tožili. Gospodje demokrati! O Slavenski banki ni treba pisati in govoriti nobenih klevet. Dejstva so dokazana, in ta dejstva so tako žalostna za slovensko ljudstvo in tako porazna za samostalno demokratsko stranko, da bo obsodba ljudstva nad to stranko 23. januarja strašna, pa zaslužena.

Starček Andrej Jost iz Rošpoha je izgubil v Slavenski banki ves izkupiček za prodano posestvo. Vodja mariborskih demokratov je dvignil za svrhe, o katerih mu ni treba polagati računov, 125.000 Din iz te banke. Gospod dr. Fr. Lipold, ki ste postavili gospoda Mohorka za kandidata, ali boste sedaj vi iz svojega vrnili ubogemu Jostu njegov denar?

Sirota Ivanka Košar, služkinja pri Kristianu v Loški ulici še danes ni dobila od demokratov dr. Lipolda in tovarišev vrnjen denar, katerega si je celo življenje pristradala, a so ji ga demokrate v Slavenski banki — zapravili. G. dr. Lipold! Vi ste dvignili 500.000 kron za politično agitacijo. Vrnite siroti denar. Popravite krivico, potem še le stopite na politično pozornico. Če pa tega ne storite, pa se skrijte v mišjo luknjo, kakor svojčas Radič.

Poloma Slavenske banke — kriv klerikalni zmaj! SDS po svojem tajništvu zbira dokaze, da ni politika SDS požrla tisoče in milijone de-

narja iz Slavenske banke, ampak — klerikalni zmaj! To je res strašno! Zdaj pa ima v Mariboru kar tri glave, ta lintvar, da bo še SDS z vso ropotijo premalo za tega požeruha! — Vidite torej, da je SDS res popolnoma nedolžna!

Tožili bomo, pravi »Tabor« kot šolarček v šoli! Joj, joj, kaj bo zdaj! Denar bo prišel v Slavensko banko, ki bo zopet najbolj cvetoč zavod, da bo dajal še dalje za SDS — — —!

Iz skupnega objema SDS in NSS.

MARIBORČANI! POGLEJTE SI DEMOKRATE IN NARODNE SOCIALISTE!

Demokrati nočejo več priti na občinske seje in tudi gg. Tumpeja, Dobravca in druge narodne socialiste so zapeljali, da so onemogočili mestni proračun za leto 1927. Dr. Lipold, Weixl, Tumpej, Dobrave in drugi člani SDS in NSS so torej krivi, da se v letu 1927 v mariborski občini ne bo moglo nadaljevati tisto koristno delo, ki se je pričelo leta 1926 pod županom dr. Leskovarjem. Da bodo mariborski volilci vedeli, kakšno škodo so napravili občini demokrati in narodni socialisti s tem, da štrajkajo in nočejo priti k proračunskim sejam ter glasovati za proračun, hočemo v naslednjih vrstah kratko naštet, katera občekoristna dela so s to svojo trmoglavostjo preprečili.

1. SDS in NSS nočejo zidati stanovanjskih hiš.

Stanovanjska beda v mestu je velikanška. Občina je lani postavila dve veliki stanovanjski hiši. Dr. Jerovšek iz SLS je v oktobru stavil nujni predlog, ki ga je iz lojalnosti dal podpisati tudi drugim, da se naj uvede stalna stanovanjska davščina, s katero bi se mogle v letu 1927 pozidati še vsaj dve taki hiši, kakor je nova hiša v Smetanovi ulici. Ta predlog je bil v načelu soglasno sprejet v občinski seji. Moral pa je v odsek, da se tam izdelava prej kot mogoče podrobni predlog, in da se sklene vse potrebno glede zidave hiš. Ako hočemo, da bodo nove hiše do novembra gotove, je treba z zidanjem začeti že koncem februarja ali začetkom marca. Za zidanje se morajo napraviti načrti, razpisati in odati dela, kar traja dva do tri mesece. Zato bi se bilo moralo vse potrebno skleniti že najpozneje pred Božičem. To se pa ni zgodilo ker so demokrati in narodni socialisti štrajkali in preprečili proračunsko in druge občinske seje. Narodni socialisti Tumpej in Dobrave ter demokrati Weixl, dr. Lipold in drugi so torej krivi, da mestna občina v letu 1927 ne bo zidala dveh stanovanjskih hiš. V jesen, ko bo ukinjen stanovanjski zakon in bo cela vrsta družin na cesti, takrat bodete šli vsi trpeči deložiranci k g. Tumpeju in k g. Weixlu, da Vam dasta stanovanje, ker sta s svojim postopanjem v občinskem svetu preprečila zidanje novih hiš. G. Mohorko! Vi ste nosilec liste za demokrate in narodne socialiste! Ali Vas ni sram, biti v družbi takih ljudi, ki v teh resnih in težavnih časih iz kljubovanja preprečijo, da občina ne more postaviti hiš za deložirance? Kako zagovarjate tako postopanje? Kako morate biti še sploh nosilec liste takih nesocialnih strank, ki jim je revščina bližnjega

deveta briga. Ali Vam ni žal za Vaše dosedajno dobro ime, da si ga umažete v — stranki bankirjev, ki je v Slavenski banki slovenskemu narodu zapravila 65 milijonov dinarjev! — Vi pa, ki nimate stanovanja in ki ste željno pričakovali novih občinskih hiš, bodete dne 23. januarja obrnili hrbet Mohorkovi škrinjici demokratov in narodnih socialistov ter vrgli svojo kroglicico v drugo škrinjico, ki je škrinjica delavnega dr. Leskovarja!

2. SDS in NSS proti kanalom v Mariboru.

Prebivalci nekaterih ulic v Mariboru silno veliko trpijo vsled vode, ker ni kanalov, ki bi odvajali vodo. Dr. Leskovar in SLS so uvideli potrebo kanalov ter so že sprejeli v izredni proračun napravo kanalov na Betnavski cesti, Dušanovi, Kettejevi in Jelačičevi ulici, v Vrtni, Vrbanovi, Koroščevi, Čopovi, Vilharjevi in Kamniški ulici. Poleg tega predvideva izredni proračun tudi reguliranje starih in napravo novih cest in ulic. A vse to se ne more izvršiti, ker pristaši g. kandidata Mohorkota, to so demokrati in narodni socialisti, nočejo priti k proračunski seji. Zaradi neumnosti občinskih svetnikov Tumpeja, Dobravca, Weixla, dr. Lipolda in tovarišev bodo morali prebivalci prej imenovanih cest še nadalje trpeti vsled mokrote. Mariborčani! Proč z demokrati in narodnimi socialisti! Proč tudi z nosilcem liste Mohorkotom! Vrzi 23. januarja vsi kroglicico v drugo škrinjico, ki je škrinjica dela in poštenja!

3. SDS in NSS proti oskrbnišnici.

Za Maribor je nujno potrebno razširjenje oskrbnišnice. Sedanja je premala in nima vrta, ki ga nujno rabi. Župan g. dr. Leskovar dela na tem, da se iz denarja, ki se nabira pri zavarovanju delavcev v Beogradu in ki je namenjen za brezposelne, pozida oskrbnišnica, v kateri bodo nastanjeni mestni reveži, v kateri bi pa dobivali stanovanje in hrano tudi brezposelni na stroške mestne občine. Iz vsega tega seveda ne bo nič, ker SDS in NSS onemogoča delo v občinskem svetu.

Proč s strankami SDS in NSS, ki nočejo delati! Mariborčani! Volite v drugo škrinjico, okrog katere se zbirajo resni delavci!

NARODNI SOCIALISTI »IŠČEJO« RESNICO.

Pravzaprav niti vredno ni pečati se s trojico, ki predstavlja, ali bolje hoče predstavljati NSS v Mariboru. Ker se je pa eden izmed teh gospodov postavil v sobotnem »Taboru« na visoki moralni podstavek in se drzne podtikati drugim tendence, ki so se jim gospodje iz NSS še pred kratkim klanjali, zato jim hočemo osvežiti spomin z nekaterimi dejstvi.

Koncem novembra m. l. je na nekem sestanku pristal g. Mohorko, da kandidira kot nosilec liste, toda ne na listi SDS, temveč edinole v zvezi z dr. Kukovcem, s katerim sta si osebna prijatelja še iz dijaških let. Baje se je bil tudi že dr. Kukovec izjavil, da prevzame za ta slučaj tretje mesto na listi. G. Dobravec je to kombinacijo na prvem sestanku oblastnega odbora tudi toplo priporočal.

Nekako teden dni pozneje je iz Savla Mohorko postal Pavel kandidat. Na drugem sestanku oblastnega odbora NSS v začetku decembra je g. Mohorko preklinjal zvezo z Radičem in blagoslavljal delovanje SDS. Po vsej pravici! Kot navdušen socialist sovraži namreč banke. Izmed vseh strank pa se ni v rušenju bank izkazala nobena tako izvežbano, kakor baš SDS. Mar ni njena osebna zasluga, da je skrahirala že cela vrsta takih podjetij v Sloveniji? Pristni proletaec pa se more načeloma navduševati le za one stranke, ki uničujejo najbolj uspešno to največje zlo današnje dobe. To je edini pravi razlog, da se je Savel izpreobrnil v Pavla. Hi poma ga je razsvetlilo na potovanju iz kroškega kolodvora proti gostilni Košič. Kar se še govori po Mariboru, n. pr. da se g. Mohorko boji, da bi mu »kavalirji« iz SDS pognali sina jurista iz Akademskega doma v Ljubljani, ako bi bil ostal na svojem prvotnem stališču, je seveda — humbug!

G. kandidat Mohorko je torej socialist, kdo še dvomi o tem? Radičevščina mu mrzi do dna duše, četudi je njegov prijatelj še do danes pristaš SKS. Toda g. Mohorko je prišel do boljšega »prepričanja«. Zapuстил je tovariša in prijatelja, da sledi »višjim interesom«, ki jih zastopa danes le — SDS.

G. Tumpej je bil od vsega početka bolj vnet za kombinacijo z radikali. Upal je, da bo našel tam več razumevanja za svoje osebne ambicije, kakor pri lastnih pristaših in SDS. Ker mu je izpodletelo, izključuje danes celo dr. Rostoharja iz stranke, dasiravno je ta za leto 1926 že plačal članski prispevek.

O g. Ribariču trdi dopisnik, da ni več Davidovičev, ker bi drugače ne mogel kandidirati na skupni listi z dr. Faningerjem. Smešno! Mar dr. Leskovar ni več Slovenec, ker kandidira obenem z dr. Mühl-eisenom? Prof. Ribarič ne menjava svojega prepričanja preko noči, kakor gotovi takozvani narodni socialisti. To vedo tudi volilci. Zato je prišla prejšnji teden deputacija tu živčih Srbov in Hrvatov, članov Davidovičeve stranke, k njemu ter mu častitala na odločnem in odkritem nastopu.

Je razlika med SDS in Davidovičevci, kakor med nočjo in dnevom. Zato bo tudi vsak, ki zna razlikovati med svetlobo in temo, uravnal pest tako, da ne bo izpustila kroglice v Mohorkovi, to je SDS škrinjici. Toliko v pojasnilo onim narodnim socialistom, ki ne iščejo resnice po — »Taboru«!

Bivši narodni socialist.

Mohorko — stanovanjski najemnik! Mohorko ima stanovanje v državnem poslopu. Bil je pa dolgo časa predsednik Društva stanovanjskih najemnikov. Kar do zdaj ni bil, je zdaj postal — namreč najemnik. SDS mu je dala streho, kjer je najemnik v prvem štoku. Ker pa je hiša slaba in streha pušča, mu je že odpovedano z 23. januarjem in gospod Mohorko se bo zopet podal pod domači krov.

Celjski volilci!

Vrzite 23. januarja svojo krogjlico v

1. škrinjico!

Pristriženi „kuražfeder“ socijalnih demokratov.

KATERI JE BOLJŠI?

ALI ŽUPAN DR. LESKOVAR, ALI
SOCIALIST GRČAR?

Mariborčani! Dne 23. januarja Vam bo treba izbirati med sedajšnjim županom dr. Leskovarjem in med bivšim županom socijaldemokratom Grčarjem. Poglejmo si oba, kakšna sta, da se bomo vedeli odločiti!

Socialist Grčar je samo za nove davke!

Grčar je bil mariborski župan skoro tri in pol leta. Vladal je s socialisti in demokrati. Glavna opora mu je bil gostobesedni Bahun. Kaj so napravili socialisti in demokrati pod županom Grčarjem v treh in pol letih? Nič, prav nič!

Grčar in njegovi socialisti so upeljali in pobirali vse davke, kakor jih še danes imamo. Poleg teh davkov so hoteli upeljati še tudi užitnino, ki bi jo bil moral plačevati vsak konzument. Na vsaki cesti, ki pelje v mesto, bi bilo stalo nekaj mestnih dačarjev, ki bi bili pobirali užitnino. Vsak nahrbtnik, vsak jerbias, vsako košaro bi bili prebrskali in zahtevali za vsako malenkost davek za Bahuna in Grčarja. Stranka SLS pod vodstvom dr. Leskovarja se je leta 1923 pa z vso močjo uprla temu davku in res tudi dosegla, da tega davka v Mariboru še letos nimamo.

Razen užitnine sta hotela socijaldemokrata Grčar in Bahun upeljati tudi davek na gostilniške cehe. Od vsakega zneska, ki bi ga bil kdo plačal v gostilni, bi bil moral plačati še za socialistično mavho Grčarja in Bahuna 5% davka. Če bi bil napravil 10 Din cehe v krčmi, bi bil moral plačati 50 par davka za občino. Na gostilne so navezani delavci, hlapci, pomočniki, večina uradnikov itd. Koliko davka bi bili morali ti reveži plačati v letu, če bi bil Bahunov predlog sprejet! Temu davku pa se je uprla SLS pod dr. Leskovarjem in Bahunov davek je propadel tako, da ga še danes ni in občina vendar izhaja.

Grčar zna torej uvajati nove davke, ne stori pa ničesar za ljudstvo!

Pod Grčarjem socialisti skoraj v 4 letih niso postavili niti ene stanovanjske hiše, dasi so ljudje umirali v vagonih.

Pod Grčarjem socialisti niso popravljali mestnih stavb razven malenkosti na rotožu.

Pod Grčarjem socialisti niso popravljali ulic in cest, zato smo skoraj do gležnjev gazili po blatu.

Pod Grčarjem socialisti niso postavili za brezposelne niti vinarja v proračun.

Pod Grčarjem socialisti niso skrbeli za snago po mestu.

Pod Grčarjem socialisti niso gledali dovolj na razsvetlavo mesta, tako da je vladala povsod socialistična tema.

Pod Grčarjem so socialisti našli za vse mestne reveže in trpine komaj 300.000 D denarja.

Pod Grčarjem socialisti niso napravili nobenega kanala.

Pod Grčarjem socialisti niso tlakali nobene ceste v Mariboru.

Z eno besedo: Pod Grčarjem socialisti za mesto in meščane niso storili prav ničesar, pač pa so pobirali visoke davke.

Drugače pa zna delati dr. Leskovar.

Dr. Leskovar vodi mariborsko občino komaj dve leti. Pa ti dve leti se je za občino delalo vzorno in vztrajno, tako da Mariborčani glasno priznavajo, da se pod dr. Leskovarjem res dela.

Pod dr. Leskovarjem ste se pozidali 2 stanovanjski hiši in prostori za električno podjetje, tako da je občina spravila že 36 družin v krasna, zdrava stanovanja.

Pod dr. Leskovarjem se je krasno razvilo mestno električno podjetje, ker je g. dr. Leskovar odstranil iz tega podjetja g. demokrata Kejžarja, ki je podjetje spravil v velikanski nered.

Pod dr. Leskovarjem se popravljajo ceste; kupil se je cestni valjar, drobilni stroj za kamenje in ceste so že sedaj v krasnem redu.

Pod dr. Leskovarjem se tlakajo ulice in zidajo prepotrebni kanali.

Pod dr. Leskovarjem so se že popravile in se še popravljajo mestne stavbe, da ne propadejo.

Pod dr. Leskovarjem se ulice skrbno snažijo in pometajo. Nabavil se je avtoškröpilnik, ki preganja prah.

Pod dr. Leskovarjem je mesto dobilo res lepo poulično razsvetlavo.

Pod dr. Leskovarjem so se odprle, oziroma razširile nove ulice, kakor Vrtna ulica, Pobrežka cesta in druge.

Pod dr. Leskovarjem se je pripravilo za zapuščeno deco v mestnem vrtu deško zavetišče in se bo tam še stavilo poslopje, da se zavetišče poveča.

Pod dr. Leskovarjem so se napravile nove stavbe pri Treh ribnikih, da se olepša mestna okolica ter razvije športno življenje.

Pod dr. Leskovarjem se je razvilo socialno skrbstvo v mestni občini tako, da izda občina v te namene nad 1.400.000 Din, reci: en milijon in štiristotisoč dinarjev, letno, med tem, ko so imeli socialisti pod Grčarjem pred tremi leti za ta namen bor-nih 300.00 O Din.

Kratko rečeno: Pod županom dr. Leskovarjem se v občini dela za koristi meščanov, pod Grčarjem se pa ni delalo nič.

Zato pa bomo dne 23. januarja volili za poslanca vsestransko delavnega dr. Leskovarja, ki ima na vseh mariborskih voliških drugo škrinjico!

V Mariboru levi, v Beogradu kužki. Takšni so naši šimi-socialisti. Ko so imeli lansko leto neko zborovanje pri »Gambriun«, smo videli enega teh šimi-socialističnih voditeljev kako je kričal in rjovel kot lev. Cloveku, ki ga je poslušal se je zdelo, da je mož vsegamogočen in da lahko s samim svojim jezikom poruši celo beograjsko vlado. Nedavno smo pa videli istega mariborskega rdečega leva, kako je pohlevno lazil po Beogradu kakor polit rdeč kužek okrog ministrstva in okrog radikalnih pastirj v, da bi prišel do ministra. Kljub vsej ponvelnosti pa do ministra vendar ni prišel, ampak samo do pisarja, katerega je potem spoštljivo prosil za neke usluge. Delavci! Ali še niste uvideli, da vam ti šimi-levi ne morejo prav nič pomagati v vaši bedi? Ali še niste spoznali, da se repen-

bijo samo, kadar nas farbajo, da pa se tam, kjer bi se bilo treba ne postavijo, ker se ne morejo in ne smejo, ker ničesar ne pomenijo? Če še niste uvideli, naj vam odpre oči vsaj navedeni slučaj.

Kandidatu socialpatriotu g. prof. Favai-uf Vi ste zelo učeni, gospod profesor! Blagovolili ste na volilnem shodiču socialdemokratske stranke dne 16. januarja izjaviti tudi o moji osebi. Trdili ste kot salonski socialist, da jaz za železničarje še dosedaj nič storil nisem in da prošelj in pritožb, ki mi jih železničarji prinašajo, sploh naprej ne dam. Gospod profesor! Dosedaj sem bil prepričan, da šahisti, učeni profesorji in zvezdoznanci ne znajo in ne morejo lagati. Sedaj pa ste pokazali o sebi, da je ravno nasprotno res. Za tako masne laži, kot ste jih izrekli o meni, boste gotovo dobili od mecena socialistov in proletarcev, bankirja Antona Kristana veliki orden rdečega petelina. Da ste gospod profesor ordinarno lagali in da niti pojma nimate o mojem poslanskem delovanju, je dokaz to, da niste nikdar imeli prilike v moji pisarni videti kup železničarskih aktov. Če Vas je kdo potegnil, pa Vas moram javno pomilovati, da se date tako naplahtati. Vem, kaj Vas, Vašega Bahuna in ostalo socialpatriotsko družbo najbolj jezi. Grize Vas dejstvo, da gredo pošteni železničarji raje za Zebotom, ki jim je z nasvetom, intervencijami, prijazno besedo in pomočjo vedno na razpolago, nego s kakim hudogledim Bahunom, kateri zna preganjati samo neljubega mu »klerikalnega zmaja«. Za železničarje in delavce pa imate Vi, Grčar in Bahun samo sladke obljube. Sicer pa gospod profesor, dokažite mi, da je Vaša trditev samo v eni stvari resnična. Vas in vse salonske socialiste resnicoljube pozdravlja Vaš Franjo Zebot, narodni poslanec. — V Mariboru, 7 dni pred popolnim porazom socialpatriotov v letu 1927 po Kr.

V odgovor socialističnemu glasilu »Volksstimme«. Socialpatriotom mora res trda presti. Kadar socialisti najhujše kričijo, priznavajo s tem svojo lastno slabost. Očividno so jih razkačili naši oglasi v »Straži« in pa »Rdeča omrela«, zato so začeli socialisti v zadnjih številkah »Volksstimme« strahovito lagati in zmerjati. V številki z dne 13. t. m. pa so zapisali tako nesramno laž, da tega ne smemo prezreti. Očitajo namreč mariborski duhovščini, da je bila ona kriva krvavih dogodkov v Mariboru dne 27. januarja 1919 in da so takrat duhovniki streljali iz zasede na Nemce v Mariboru. Da je ta nesramna obdolžitev iz trte zvita, se bo izkazalo pri sodišču, kajti prizadeta duhovščina v Mariboru je sklenila vložiti tiskovno tožbo zoper odgovornega urednika »Volksstimme«, g. Viktorja Eržena. Gospod Eržen pa bo imel pri sodišču priložnost, da se nauči olike.

Uradniki in delavci! Kdor voli socialista Grčarja in Bahuna, ta glasuje za užitninski davek in za davek na gostilniške cehe. Te davke hočejo socialisti upeljati. S temi davki bi vzeli svojim volilcem iz žepa letno najmanj 7 milijonov dinarjev ali 28 milijonov kron! Zato pa proč z Grčarjem, proč z Bahunom! Vrzite v nedeljo svojo kroglice v drugo skrinjico!

Srebre Peter, delavec v mest. plinarni se je za časa, ko je županoval na mariborskem magistratu sedanji kandidat socialpatriotov gospod učitelj Viktor Grčar, ponesrečil v podjetju in je zgubil levo oko. Gospod Grčar je bil tako skrben, da je dobil Srebre za oko mesečno samo 54 Din in nekaj par. Srebre se je opetovano obrnil na gospoda župana, a še danes dobiva samo 54 Din za izgubljeno oko. Gospod kandidat Grčar, ali je to skrb za ubogega delavskega trpina?

Delavec delavca! To je socialistično geslo! Zato pa morajo voliti — učitelja in profesorja! Nič več ne pišejo v »Volksstimme«, da so drugi le frakarji, ker sicer bi morala Grčar in Favai

svoje frake prodati. Da se vsaj malo pokaže, da imata »delavski« frak, naj ga data rdeče položiti! Vsaj za nedeljo! —

Iz Celja.

KULTURNO NARODNI SKANDAL.

Skandal brez primere v zgodovini slovenskega naroda so zagrešili oni takozvani narodnjaki, ki se sami s ponosom imenujejo največje in najboljše narodnjake, to so naši samostojni demokrati. Ko je šlo za to, da rešimo spon in ovir, ki jih ima Mohorjeva družba na svojem dosedanjem sedežu, so slovenski demokrati postavili kot en mož proti načrtu, da bi Mohorjeva družba prišla v Celje. Vedno in povsod so povdarjali važnost slovenske kulture, a vendar mislimo, da nima nobena ustanova med Slovenci večjega prava kot ravno Mohorjeva družba trditi, da je ona bila prva učiteljica slovenskega naroda. V zahvalo za to delovanje ste pa hoteli družbo naravnost uničiti s tem, da ji zavirate z vsemi svojimi visokimi pokrovitelji prihod v Celje. Kje je sedaj oni vaš stari Celjan in pa oni obrtnik, ki bi znal v vaših časopisih to primerno ožigosati? »Nova Doba« je na široko pisala o tem vprašanju in oni, ki je o tem pisal, stoji blizu vaše tiskarne. To nam dovolj dokazuje. Vaši člani sami so se z besedo zavezali, da ne bodo glasovali v občinskem svetu proti podelitvi koncesije, a so to besedo morali pozreti, ko je prišlo povelje iz Ljubljane. Pri vas je šlo samo za to, da rešite svoja podjetja, ker ste mislili, da bodete s priselivijo nove tiskarne v mesto sami še bolj obubožali, kakor ste že itak obubožani. In iz tega vidika ste se odločili, da glasujete proti največji slovenski kulturni ustanovi, ki jo slovenski narod sploh ima. Vam je slovenstvo in narodnost le vaš lastni žep in denar ter nič drugega! Pozabili ste tudi na onega svojega obrtnika, ki tako rad piše v »Novi Dobi« za obrtniški stan in pri tem vedno povdarja, da je edino skrahirana SDS zmožna rešiti obrtnika katastrofe in pogina. Kaj pa v tem slučaju? Niste tudi tukaj mislili na obrtniški stan mesta Celja, kjer bi obrtniki po tem velepodjetju bili tako zaposleni, kakor po nobenem drugem sedaj v našem mestu obstoječem? Niste vi mestni očetje ponosni člani SDS in izborni gospodarji pri raznih mestnih podjetjih, ki ste jih s svojim gospodarskim talentom tako oškodovali, kot jih ne more noben drugi redni in pravi gospodar, mislili pri tem vprašanju tudi na one ogromne mestne doklade, ki bi jih družba plačevala v mestno blagajno in tako lajšala breme davkoplačevalcev v mestu? Pač nemški kapital vam je v vaših sedaj skrahiranih bankah prišel prav, da ste širili po Sloveniji svojo kulturo, da ste z gospodarskim pritiskom udinjali v svojo uprego cele stranke in posamezne osebe. Vse to vam je prišlo prav. Bili in ustrašili ste se pa prave slovenske kulture, ki sloni na principu poštnja in prave ljubezni do slovenskega ljudstva! Edino lastni strankarski žep vas je vodil pri tem vprašanju in ničesar drugega. Kako pa znate vi gospodariti v svojih zavodih, to vidimo sami doma v Celju in ni nam treba sklicevati se na Slavensko banko. Edino pravo sočutje do onih revežev, katere imate še vedno privezane na se s pritiskom denarja, edino to nam brani, da ne imenujemo nekaj zavodov v Celju, kjer se sami bojite, da ne bodete zgubili milijone in milijone slovenskega denarja. Vaša kultura je edinole denar in ničesar drugega. Nekak mali del te vaše kulture je tudi direktno protiversko hotenje in delovanje. Taki ste vi ponosni člani samostojne demokratske stranke. In da bomo mi Celjani volili pri

prihodnjih volitvah zastopnike take stranke, tega menda ne bodete pričakovali! Res je, da bo oblastna skupščina imela v začetku malo denarja na razpolago. A da bi vam še ta zadnji naš vinar zaupali, da bi ga vi potem naložili v take zavode, ki imajo namen širiti med narodom vašo gori opisano kulturo, in da bi tako še ta zadnji krajcar zgubili? Bili bi vsi oni, ki bi vam to zaupali največji bedaki! In za to proč z demokrati od našega poštenega in solidnega ljudstva. Pokazali ste se povsod kot največje sovražnike našega naroda in zato ne maramo imeti z vami nikakega opravka več!

Shod dr. Korošca v pondeljek v Celju je spravljal demokrate popolnoma iz ravnotežja. V »Jutru«, tem najboljšem informiranem listu, so pisali, da je bilo na shodu reci in piši ravno 170 ljudi in med temi še celo ena cela petina žensk. Skoda, da poročevalec »Jutra« ni videl tudi nobenega otroka. Ta najverodostojnejši dopisnik je videl na shodu tudi veliko radikalov in še več Nemcev. Vodja prvih je bil celo sam na shodu to je dr. Goričan, ki po tem vzornem in vzglednem poročilu ni hotel govoriti. Da bo javnost vedela, kaj je resnice na tem, izdamo to tajnost, da je isti večer g. dr. Goričan imel neke drugje prav dobro in polnoštevilno obiskano volilni sestanek in da ni bili niti za trenutek v dvorani pri Belem volu. Udeleženci shoda bodo sami znali pritrditi, da je bila dvorana nabito polna. Mi cenimo udeležbo na 350 oseb, med temi je pa bilo resnično reci in piši 7 žensk, ki so čakale na svoje soproge. Kje le morete, povsod se lažete, gospodje!

SDS in Mestna hranilnica. Mestna občinska opozicija je stavila delovni večini (SDS) na svojimi ostalimi pogoji za sodelovanje pri sprejemu občinskega proračuna tudi zahtevo, da se ji prepusti gotovo zastopstvo v načelstvu in upravnem odboru Mestne hranilnice. O vzrokih, ki so privedli opozicijo do te zahteve, se v javnosti ni doslej veliko govorilo, zato so imeli demokrati lahko delo, ko so farbali javnost, da gre opoziciji le za to, da bi se polastila tega denarnega zavoda. Danes pa je potrebno, da se tudi o tem govori javno. Opozicija je stavila to svojo zahtevo radi tega, da prepreči še nadaljno favoriziranje demokratskih magnatov na račun malih trgovcev, uradnikov in obrtnikov in drugih izposojevalcev ki so doslej zaman iskali kredita pri tem zavodu. Nadalje pa je hotela opozicija vršiti tudi kontrolo nad akcijo za očuvanje velikih vlog, ki jih ima Mestna hranilnica po demokratski zaslugi pri skrahirani Slavenski banki in ki so v opasnosti, da popolnoma propadejo. Eventualne izgube Mestne hranilnice pri Slavenski banki bo morala kriti seveda mestna občina kot garantinja, to se pravi, krili jih bomo mi, celjski davkoplačevalci. In to opravičeno skrb opozicije za žep celjskih davkoplačevalcev imenuje SDS časopisje — demagogijo! Celjani si to dobro zapomnimo!

Spedicija Westen demokratje d. d. v Celju. — Kakor poroča »Jutro« samo, je v času »papirne krize« (pri »Jutru« namreč), naročilo potom g. Westena vagon papirja za svojo tiskarno. Ker pa g. Westen nima koncesije za izvrševanje spedijskih poslov, ga namerava baje sedaj prijeto obrtna oblast. To bi bilo g. Westenu kakor tudi SDS seveda zelo neprijetno in neljubo, zato pa hočejo sedaj preprečiti zasledovanje in omogočiti nadaljno »poslovanje« na ta način, da se osnuje in registrira nova firma: »Spedicija Westen demokratje d. d. v Celju«. Potom te nove spedicije bo potem »Jutro« lahko neženirano dobavljalo svoj tiskarski papir — kadar bo zopet »papirna kriza«, seveda.

Demokratsko narodno izdajstvo v Celju. Iz zanesljivega vira doznavamo da so kmalu po razpisu volitev v oblastno skupščino skušali pridobiti samostojni demokrati tudi celjske Nemce za skupen nastop. Nek ugleden član

celjske SDS je nagovarjal predstavnika nemške stranke v Celju, naj se ne vežejo s SLS, in NRS, temveč naj gredo raje s SDS, ki je edina slovenska »napredna« stranka. Gospod je s svojim trudom seveda propadel in zato je razumljiva huda esdeesarska jeza na »klerikalno in radikalno »narodno izdajstvo«, za katero se skriva samo žalost, da se je njim slično »izdajstvo« že od vsega početka temeljito pokvarilo. Radovedni smo samo, če je bilo tudi to celjsko snubljenje samo »za hec«, kakor mariborsko g. dr. Lipolda?

Barantači. Ker so se v mestu združile neke stranke z namenom, da napravijo v občini red, nam sedaj demokrati, ti čuvarji čednosti in politične zrelosti, očitajo, da smo barantali za razne poslaniške mandate in županske stolčke. Mi se na pojem barantanja ne spoznamo, ker nismo nikdar imeli v rokah takih gospodarskih virov, ki so bili namenjeni podkupovanju in izvajanju gospodarskega pritiska. Pač pa ste vi sami barantači. Po onemogočitvi zadnje proračunske seje je prišel v Celje vaš prijatelj in somišljenik gospod veliki župan iz Maribora. Imenuje se dr. Pirkmajer. In ta je skušal posredovati. In naši možje so mu pri tej priliki izjavili, da nastopa opozicija edino iz stvarnih razlogov. Obenem so mu osebno tudi izjavili, da so vedno pripravljene se potom gospoda velikega župana se pogajati z vami. A kaj je prišlo? Predlog iz Maribora od vaših lastnih pristašev, da bi napravili mi z vami to kravjo kupčijo, ki bi obstojala v tem, da omogočimo mariborskim demokratom držati častno besedo na ta način, da odstopimo mi v Celju iz opozicije in vam omogočimo še nadaljnje gospodarstvo na magistratu. Kaj je v tem obstojalo ono ponujeno posredovanje? Vi ste oni, ki hočete pri vsaki politični zadevi barantati in se pri tem še tako nerodno poslužujete še precej naivnih oseb.

Osamljenost samostojnih demokratov. Pogum in ponos celjske SDS, ki je bila še nedavno absolutna gospodarica našega mesta, se dan na dan bolj izgublja in se bo prav kmalu, če ne prej pa vsaj 23. t. m. pretvorila v prazen nič. Razpoloženje volilcev postaja vedno bolj nasprotno SDS, posebno pa še sedaj, ko se je izvedelo, kako so eksponenti te stranke metali denar mestnega zavoda v predale Slavenske banke. Pod tem utisom vedno večje osamljenosti se polašča SDS gospode pravi obup, tako da medsebojno že neženirano priznavajo, da ni izgubljen samo oblastni poslanski mandat, temveč tudi mestni županski stolček. Vse preštevane zvestih ne pomaga nič, ker se po vsakem takem preštevanju pokaže vedno manjše število, čeprav je bilo že ono prvega preštevanja premajorno za zmago nad »narodnimi izdajci«.

Volilni teror! Demokrati skušajo že sedaj izvajati na onih mestih in sicer v raznih podjetjih in državnih uradih, kjer so za vplivne uradnike razni demokrati, direktni pritisk na svoje podrejene nastavlence, katerim pripovedujejo, da morajo iti voliti edino samostojne demokrate. Vemo posamezne slučaje, ko se demokrati bahajo s tem, da bodo pripeljali na volišče sklenjeno po 80 svojih nastavlencev. Ako ta pritisk ne bo nehal, bomo ta imena javno v časopisju objavili.

Resnica, hčerka božja, si je z našimi demokrati v laseh. Demokrati jo davijo in jo skušajo ugonobiti, pa ji ne morejo do živnega. Resnica je pač samo ena, ampak ta je in mora biti tako silna, da je ne ugonobi še tako grdo demokratsko zavijanje. Demokratiški časopisje, posebno »Jutro« in celjska »Nova doba« gnjavita to ljubko dekletce tako neusmiljeno, kakor da bi bilo to njih življenjski poklic. Pa to gnavljenje jo dela še silnejšo. Dostojanstveno kakor kraljica koraka po Celju, odpira volilcem oči in jim kaže, da je treba na dan volitev pomesti z njenimi gnjavci, da bode imela potem mir. Zato bodo pa vsi volilci, ki spoštujejo resnico in zaničujejo njeno najgršo nasprotnico laž, vrgli

na dan volitev svojo kroglico v prvo skrinjico.

Celjski demokrati so postali silno nervozni. Po svojem časopisju, posebno pa v privatnih razgovorih mlatijo brezupno okoli sebe, ne vedo, da si sami s takim ravnanjem najbolj škodijo. Celjani so namreč že toliko uvidevni, da hitro spoznajo, kam pes taco moli. Z veliko naslodo so se sedaj spravili na kandidata dr. Goričana in namestnika prof. Cestnika. Pa hvala Bogu, da obenemu ne morejo ničesar očitati. Psovke in natolcevanja pa padajo na tiste nazaj, ki jih povzročajo. Celjska javnost si je o tem popolnoma svesta in si je ustvarila svoje neomajno prepričanje, da ne pomagajo nobene klevete in nobeno obrekovanje, da bi ne zadala zadnjega udarca demokratom na dan volitev. Zato pa energično in vztrajno na boj za zmago prve skrinjice!

Celjski radikali so krivi, da je bila letos parkrat povodenj, oni so krivi, da je v Celju slab trotoar, oni so krivi, da nimamo justične palače, oni so krivi, da mestna občina ne zida, oni so krivi, da je šla Slavenska banka v franže in sploh vseh mogočih katastrof in nesreč. Tako namreč agitirajo demokrati za svojo zadnjo skrinjico. Mi pa vemo, da so celjski radikali čisto dostojni in pošteni ljudje, ki se trudijo, da bi popravili to, kar so slabega napravili demokrati. Resnično so pa krivi celjski radikali, da objestnost in samopašnost demokratov ne zrasedo do neba in da so demokratom pravočasno pristrigili peruti, da so neusmiljeno cepnili v jarek. Pa kaj si čemo! Kar se je preživelo, zgine, samo to, kar je zdravega obvelja.

Radikali so imeli v sredo zvečer svoj članski volilni sestanek. Udeležba je bila s strani članstva polnoštevilna. Na sestanku sta govorila gg. dr. Goričan in Posavec.

Izprememba v naslovu. SDS je v svoji oporoki za 23. januar 1927 odredila, dosledno svojemu programu, da Slovenci niso več narod, ampak pleme, da se namesto »narodne dame SDS«, reče odslej: »plemenske dame SDS.«

Na kaj se naj spomnijo železničarji pred volitvami?

MINISTROV ODGOVOR RADI MILOŠČINARJEV.

V Mariboru in okolici živi več stotin revnih železničarjev-miloščinarjev, katerim po Rimskem sporazumu o prevzemu južne železnice gre pravilna penzija, oziroma starostna preskrba. Poslanci SLS so neprestano dregali vse ministre, naj vendar enkrat rešijo to vprašanje. Med drugimi je vdova železničarja Žibret, Ivanka Žibret prosila poslanca Žebota, naj se zavzame za njo, da bo dobila penzijo ali vsaj miloščino po rajnem možu, ki je okoli 40 let zvesto služil železnici. Ministrstvo je dne 27. 12. 1926 pod št. 33829 odgovorilo sledeče:

»Na Vaše vprašanje od 7. 11. 1926 v zadevi miloščine vdove Ivanke Žibret iz Maribora mi je čast sporočiti Vam, da sem od 26. 11. 1926 pod M. S. br. 31166-26 izdal rešitev, da se miloščina uslužbencem bivših južnih železnic zopet izplačuje in sicer od dneva, ko jim je bila miloščina ustavljena. Izplačilo se naj vrši po predpisih, ki so za to veljali pod bivšo južno žel. in sicer v smislu točke 6 člena 17 Rimskega sporazuma o južnih žel. od 29. 3. 1926. Izplačilo se bo izvršilo, kakor hitro se zbere potrebno gradivo in se dobi finančna podlaga. — Minister za promet.«

Redukcija v železniški delavnici in socialisti. Socialisti so tisti, ki danes največ kriče o nevarnosti odpusta več sto delavcev tukajšnje delavnice državnih železnic, ker skušajo na ta način preslepiti nekaj trpinov, da bi glasovali za njihovo skrahirano stranko. Zaenkrat te govornice, hvala Bogu, niso utemeljene in ne preti delavstvu s te strani nobena nevarnost. Vzemimo pa slučaj, da bi do tega res prišlo. Kdo bo v tem slučaju reducirani? Pristaši Slovljudske stranke ne, ker jih bo ščitilo 20 narodnih poslancev. Pristaši Narodne radikalne stranke tudi ne, ker jih bo, kot največja stranka v državi že znala zaščititi. Reducirani bodo torej pristaši socialistov, ker zanje se ne bo mogel potegniti nihče, ker nimajo v vsej državi niti enega poslanca in niti ene vplivne osebe, ki bi kaj pomenila. To naj preiščujejo oni, ki hočejo speljati delavce v nesrečo!

Prijatelji železničarjev. Zel. minister je poslal vsem korporacijam ferman, da naj zberejo vse pritožbe proti železnici in železn. osebju, da bo enkrat napravil red pri železnici. Železničarji so radovedni, kakšne pritožbe imajo stranke proti nam. Morda zato, ker ne sprejemamo bakšiš kakor v Srbiji, ker delamo preko delavnega časa, ker smo v vsakemu oziru gostrežljivi, vljudni, ker smo tako imenitno plačani, morda enkrat na dan siti, ker se udeležujemo pri vseh narodnih institucijah, prireditvah, ker je železničar posodil svoje pošteno ime skrahirani stranki?! Radovedni smo. »Tabor« je prav napravil, da je priobčil na prvem mestu oglas Trgovskega gremija, saj itak vemo, da so naši prijatelji. Ej, Joško, Joško, v lep kurnik si zabredel!

Lumparija. Kdor se hoče prepričati, česar so vsega zmožni samostojni demokrati, naj čita nedeljsko »Jutro« v rubriki iz Maribora. Take infamne denunciacije na ubogega uradnika, ki je najbrž v tem slučaju popolnoma nedolžen, so zmožni samo skrahirani bankeroti. Pfej! Kaj pa bi bilo, če bi se mi ravnali po tej metodi? Kaj bi rekel nosilec liste SDS g. Mohorko? — Železničarji lahko uvidimo, kam bi prišli, ako bi imela komando SDS. Tak človek pa, ki se tako lahkomišelnost eksponira s svojim imenom za tako denuncijantsko bando, kakor je SDS, je izgubljen za vedno za vsako vodilno mesto v prihodnosti in sedanosti, bodisi pri najemnikih ali pri Udruženju JNŽ. — In ko bo spetagal v blato, naj mu pomaga dr. Reisman in Co.

Železničarji! Na vas se bodo razni demokrati vrgli z vsi silo! Kakor smo slišali, se bo tudi nad vami izvajal pritisk, da boste morali voliti vsi samostojne demokrate, ki vas poznajo edinole ob času volitev. Mi vas pozivljamo, da pogumno vztrajate in ako bi kateri izmed vas ne mogel voliti skupne liste, naj voli svojo, a nikdar pa ne demokratske liste, na kateri stoji zastopnik one stranke, katera je v Sloveniji največ škodovala ravno delavskemu sloju.

»Mariborski narodni volilci« — Pivko, Mohorko, Weixl zborujejo te dni. Trije so ravno prav za eno zborovanje. SDS namreč glasom »Tabora« nima več članov, ampak le pripadnike. Stranka pa šteje tudi zelo veliko število odpadnikov. Zanimiva izprememba v »staležu« članstva: samo prve črke se izpremeni, pa vse po tleh zleti!

Iz Maribora.

MARIBOR ZA POŠTENO POLITIKO SLS.

Nepričakovano veličastno je uspel volilni shod SLS dne 14. januarja zvečer v dvanajstih ulicah Gospodarske zadružne banke. Za agitacijo nismo rabili nobenih plakatov in je vendar prišlo tako ogromno število volilcev, da je bil vsak kotiček napolnjen. Ker so se socialdemokrati in onjunaški demo-

krati pripravljali, da naš shod razbijejo, smo sami poskrbeli za red in mir. Krepki naši reditelji so rediteljstvo izborno organizirali. Socialdemokratski in orjunaški zagarji so morali žalostno odkuriti. Ker niso smeli v dvorano, so preklinjali, češ: »Ti ferd . . . klerikalci so pa res pravi h . . . .«

Shod je vodil poslanec Ivan Vesenjajk. Govorili so: vodja slovenskega naroda dr. Korošec, župan dr. Leskovar, obč. svetni kdr. Jerovšek in poslanec Franžebot. Veličastni zbor je dr. Korošca in ostale govornike navdušeno pozdravil. — Ker je o zborovanju prinesel »Slovenec« podrobno poročilo, radi tega se mi omejimo samo na konštatacijo, da tako sijajnega shoda socialisti in demokrati nikdar ne spravijo skupaj. Poročila »Jutra« in drugih nasprotnih listov o pretepu in nemiru na našem shodu so lažnjiva. Tistih par medklicov je še naše množice bolj navdušilo. Mnogi, ki so bili prvokrat na našem zborovanju, se niso mogli načuditi, kako lepo in res sijajno je poteklo naše zborovanje. Delavci, obrtniki, železničarji, trgovci, državni uslužbenci in uradniki, invalidi in vsi drugi stanovi so bili zastopani in so se z nami radovali lepo uspelega zborovanja. Nasprotniki pa so sikali jeze, ko so videli, da je popolna zmaga na naši strani.

Naš shod je bil znak za 23. januar, da bo naša skupna lista sijajno zmagala. Da bo zmaga čim lepša!

Vsi poštteni volilci svoje kroglice v II. skrinjico!

POSLANEC ŽEBOT Z REVOLVERJEM.

Iz onemogle jeze, ker je došlo na volilni shod SLS v Mariboru tako ogromno šte vilo zborovalcev, da je bil vsak kotiček do zadnjega prostorčka napolnjen, prinaša »Jutra« poročilo o shodu, ki je polno laži. Če bo SDS še sto let živela, ne bo spravila toliko zborovalcev skupaj. Kaj ne, to vas jezi! Da bi našo sijajno manifestacijo djali v nič, so demokrati napisali za »Jutra« članek »Pretepaška zborovanja«. Jezi jih, ker je naša strankina straža korenito poskrbela za red na zborovanju. SDS je poslala čisto 20 fantalimov, naj bi razbili shod. Isto so storili socialisti. Ali naši krepki reditelji so pomedli ž njimi, kakor napravi veter s perjem. Sami smo vzorno poskrbeli za red. Shod se je izvršil nepričakovano lepo in vse nakane orjunašev in ž njimi združenih socialistov so se razblinile v nič. »Jutrov« poročevalec je videl voditelja strankine straže poslanca Žebota celo z revolverjem v roki. To je strašno! »Jutra« namreč piše: »Nekemu mlademu fantu je Žebot nastavil samokres na prsa.« Revolver je gotovo videl »Jutrov« poročevalec v sanjah. Kajti naš Žebot ni imel pri sebi ne revolverja, ne palice, ampak samo svoje krepke pesti. Ali »Jutra« in njegov strastno zagrizeni pisac nikakor ne more zapisati nobenega stavka, da ne bi bilo v njem laži. Poslanec Žebot ni imel revolverja pri sebi in ga sploh ne nosi na zborovanja. »Jutra« in njegov laži-ljubi poročevalec-slamorezec bosta za to laž dobila posebno plačilo — pred sodnijo.

Ker smo zborovali, kakor demokrati in socialisti ne morejo zborovati v Mariboru,

radi tega se oboji sedaj strahovito jezijo. Naša strankina, dobro organizirana straža bo demokratom in socialpatriotom vedno onemogočila razbijanje in motenje naših shodov. Pristaši SLS nismo bojzljivi — zapomnite si to! Mi ne rabimo nikakih revolverjev.

Volilci! Vsi na strelišče! Velik strelski dan priredi SLS v Mariboru za vse svoje pristaše in prijatelje dne 23. januarja 1927. Streljalo se bo z volilnimi kroglicami ves dan od 7. ure zjutraj do 6. ure zvečer na devetih voliščih v Mariboru. Streljali bomo z gumijevimi kroglicami ne na zajce, ker zajci imajo zdaj »Schonzeit«, ampak streljali bomo na demokrate in socialdemokrate, ki so največji škodljivci slovenskega ljudstva. Te škodljivce moramo takrat iztrebiti iz Maribora in iz Slovenije. Vsi naši pristaši in prijatelji v Mariboru morajo takrat na strelišče. Kdor bo zadel z volilno kroglico v drugo skrinjico, ki je v Mariboru naša, ta postane največji dobrotnik slovenskega ljudstva, ker bo pomagal ugonobiti Samostojno demokratsko stranko in socialiste. Pristaši! Pridite dne 23. januarja vsi na volišče in pripeljite seboj še svoje somišljenike in prijatelje. Pušk vam ni treba vzeti seboj, ker vam bo volilna komisija na vsakem volišču pripravila smrtonosne gumijeve kroglice. »Konec demokratskemu nasilju in socialističnim farbarjem«, to mora biti naša parola dne 23. januarja!

Volilcem Slovenske ljudske stranke! Tajništvo SLS za mesto Maribor je do nedelje, dne 23. januarja odprto vsak dan do 6. ure zvečer. Tam so na razpolago volilcem volilni imeniki. Tajnik daje volilcem iz mesta Maribor potrebna navodila v volilnih in drugih zadevah. Soboto, 22. januarja, ob 5. uri popoldne naj pridejo vsi naši člani volilnih komisij, čuvarji skrinjic, voditelji agitacijskih lokalov, njihovih pomočniki, zapupniki in agitatorji točno in zanesljivo na stanek. — Izvršni odbor SLS.

Enotnost pa taka! Socialisti naglašajo, da so zdaj enotni! Toda v »Enotnosti« beremo, kako tam neki delavec zdeluje Bahuna, da tako postopa z delavci na glavnem kolodvoru, da vse beži iz organizacije. Tudi v tem je »enotnost«, ker socialisti kandidirajo, bernotovci in bivši komunisti pa jih smejo voliti!

Zbor zaupnikov združenih strank se vrši za mesto Maribor v soboto, dne 22. januarja v društveni sobi, Koroška cesta 1 (pritličje). Začetek točno ob 5. uri popoldne. Udeležba za voditelje agitacijskih lokalov, zaupnikov, čuvarjev skrinjic in agitatorjev obvezna. — Za izvršilni odbor združenih strank: Franjo Žebot.

Uradnikom v premislek. »Jutra« je objavilo volilni proglas SDS, v katerem pravita sopedpisana gg. Pribečevič in dr. Žerjav med drugim tudi: »Kdor hoče, da se rešimo strankarskega uradništva v državi, da uradi prenehajo biti strankarske agenture in da postanejo narodne in državne ustanove, kdor hoče, da dobimo uradništvo, ki bo služilo narodu in državi, ne pa strankam, bo glasoval za samostojne demokrate.« Zdaj pa, gg. uradniki, učitelji, namješčenci itd., preberite sledečo okrožnico tajništva SDS v Mariboru z dne 12. IV. 1924: »P. n. Nujno potrebujemo sezname vseh klerikalnih uslužbencev v raznih državnih uradih, ki se eksponirajo kot politični agitatorji ali nam kako drugače strankarsko škodujejo. Zato Vas prosimo, da nam nujno, najkasneje do 24. aprila 1924 javite imena vseh klerikalnih uradnikov in drugih nameščencev: 1. pri tamošnji pošti, 2. pri sodniji, 3. pri davkariji, 4. pri politični oblasti, 5. pri orožništvu, 6. pri fin. kontroli, 7. pri učiteljstvu. Pri imenih onih, ki se eksponirajo kot klerikalni agitatorji, napravite posebne zaznambe, Demokrati pozdravl!

Spindler.« — To okrožnico nam je poslal samostojni demokrat, kateremu so se zagusile metode SDS in bo sedaj volil v oblastno skupščino naše stranke. Objavljeni dokument neizpodbitno dokazuje, da je SDS ob času PP-režima sestavljala proskribcijske liste vsega uradništva. Na podlagi teh list je potem PP-vlada preganjala, prestavljala, reducirala in penzionirala uradnike. Kateri državni uradnik bo volil tako stranko?

Za mrtve hočejo voliti. Iz zanesljivega vira smo zvedeli, da se pripravljajo socialdemokrati in samostojni demokrati na to, da bi tudi mrtve volilce spravili na volišče. Ze pri zadnjih volitvah so se socialpatrioti in orjunaški demokrati posebno zanimali za mrtve volilce. Ker so imeli premalo živih volilcev, so poklinali na pomoč mrtve. Volilci, glejte socialdemokratom in samostojnim demokratom na prste!

»Uspeh našega dela ne bo viden pri oblastnih volitvah«, piše »Tabor« in pravi, da bo viden pozneje. Da se ga moglo »gledati«, bo treba vsem Slovincem oči zavezati, ker oči Slovence pogleda na to delo ne prenesejo!

Demokratski lažnivci! Ali Vam je sapo zaprlo? Dne 28. decembra 1926 je prinesel »Slovenec« sledeči poziv: »Demokratski lažnivci, odgovorite! Dne 23. decembra je lagalo »Jutra«, 1. da je »Slovenec« ponovno pisal, da v Mariboru ni stanovanjske bede in da mestu ni treba zidati stanovanjskih hiš; 2. da so občinski svetniki naše stranke vsled raznih pritiskov se končno vendarle odločili, da so glasovali za stavbni načrt, ki sta ga predložili stranki SDS in NSS. Ti dve trditvi »Jutra« sta od konca do kraja zlagani. »Slovenec« nikdar ni pisal, da v Mariboru ni stanovanjske bede. Tudi stranki SDS in NSS nikdar nista predložili v občinskem svetu samostojnega predloga za občinsko stanovanjsko akcijo v letu 1927, ki bi ga bili zastopniki naše stranke prisiljeni sprejeti. Ravno nasprotno je res! Občinski svetnik dr. Jerovšek od SLS je dal pobudo za to, da občina zgradi v letu 1927 vsaj še dve taki stanovanjski hiši, kakor je letos postavljena hiša v Smetanovi ulici; isti dr. Jerovšek je sestavil in lastno-ročno spisal predlog, da občina pobira za zidavo teh hiš 5 odstotkov od najemnine. Ker pa je bil dr. Jerovšek lojalni proti zavezniškima strankama SDS in NSS, zato je povabil ti dve stranki, da predlog sopedpišeta. G. dr. Lipold, ki ste dotični predlog tudi sopedpisali, odgovorite nam sedaj javno na ti dve vprašanji: 1. Kdaj in v katerih številkah je »Slovenec« pisal, da v Mariboru ni potrebno zidati stanovanj? 2. Ali je občinski svetnik dr. Jerovšek sestavil, lastno-ročno spisal in Vam ter NSS dal podpisati predlog za zgradbo novih stanovanjskih hiš v letu 1927, oziroma na pobiranje 5 odstotne doklade, da se ta gradba onemogoči? G. dr. Lipold! Ako boste na ti vprašanji molčali, potem vemo, da je »Jutra« nesramno lagalo! Na gornji poziv v »Slovenec« ni bilo nikjer nobenega odgovora. Demokrati molčijo kot grob! Od dne 28. decembra pa do vseh tega 13. januarja, torej skozi celih 17 dni niso mogli priti do sape. Šele dne 13. januarja so napisali v »Jutra« kratko notico, da na pozive »Slovenca«, »Straže« itd. ne bodo odgovarjali. Seveda ne, ker ti nesramni lažnivci ne morejo nič odgovoriti, zato so rajši tiho. S tem molkom pa so priznali, da njihov lajbžurnal »Jutra« nesramno laže, oziroma da sploh samo od laži živi. Res, pomilovanja so vredni tisti, ki še »Jutra« kupujejo in čitajo!

Zakaj demokratsko časopisje molči. Še pred kratkim je demokratsko časopisje divjalo in kričalo, da je pakt SLS, NRS in NGS izdajstvo nad Slovenci; sedaj ga je pa obšel naenkrat tihi molk. Kakor smo izvedeli popolnoma iz sigurnega vira, so se obrnili na demokratske voditelje voditelji primorskih Slovencev, ki so jim obrazložili, da pomeni njihovo kričanje le veliko škodo, katero na ta način indirektno pe-

tom Nemcev prizadevajo primorskim Slovencem.

Za delavce je le eno potrebno, da se čimprej rešijo svojih socialističnih voditeljev, ki jih vodijo le v nesrečo! 23. januar se to lahko zgodi, ako volijo socialisti v drugo skrinjico!

»Jutrov« poročevalec, advokat dr. Reisman je po vsej sili hotel dobiti stanovanje v hiši gospe Valenta na voglu Aleksandrove ceste in Trga Svobode, dasiravno ima lepo stanovanje v Gregorčičevi ulici. On kot advokat po zakonu niti ni zaščiten in nima prav nobene pravice, da od stanovanjskega sodišča zahteva stanovanje. Ali njegova »lična« prijatelja Pirkmajer in Vrabl sta klasificirala Reimana kot »kulturnega delavca«. Pod to firmo je stanovanjsko sodišče v Mariboru nakazalo omenjeno stanovanje advokatu Reismanu, dasiravno je za to stanovanje prosilo celo vrsto državnih službenecv in drugih, ki niso advokati. Višje stanov. sodišče v Zagrebu pa je, kakor slišimo, te dni pravično odredilo, da advokat dr. Reisman ni zaščiten in nima pravice, da zahteva od stanov. sodišča kako stanovanje. Vprašamo kandidata SDS in NSS g. Mohorka: Kaz pravite vi k temu? Ali naj ima liberalni advokat in SDS agitator prednost pred desetero in desetero ubogih familij, ki so na cesti? Tako rešujejo demokrati dejanski stanovanjsko bedo. Liberalni advokat naj dobi najlepše stanovanje v sredini mesta, a uboga uradniška para pa bodi na cesti! Ja, ja! Taki ste gg. demokrati!

Dr. Avguštinu Reismanu na uho. Dr. Avguštin Reimana sam, demokratje radi priljubljenosti v lastnih vrstah niso porinili na kandidatno listo, akoravno je bila to ne le njegova želja ampak celo zahteva. Do časti SDS kandidata se ni povspel dr. Reisman niti takrat, pač pa pridno skrbi, da pride v predale »Jutra« iz Maribora tolikanj neresnice. Ravno za oblastne volilne povemo g. Reismanu, da nam je natanko znano, kako se je dokopal do advokature in če bo porinil v »Jutro« iz Maribora le še eno neresnično, ga bomo pred javnostjo razkrinkali, ker že več kot eno leto veljajo tudi za SDS gospodu zakoni! Toliko danes gospodu doktorju na uho, da bo znal, da nam je znano več, nego sam sluti.

Mesarske pomočnike je »Jutro« grdo napadlo, ker so pomagali na našem shodu dne 14. januarja delati red in mir. »Jutrov« dopisnik jih naziva »nemškutarski mesarski pomočniki«. Danes so nam javili prizadeti, da bo »Jutrov« poročevalec dobil svoje plačilo, ravno tako tudi »Jutro« samo. Poštene ljudi sramotiti »Jutro« res dobro zna.

Tajništvo SLS za mesto Maribor sporoča gospe Alojziji Kaukler, rojeni Filej v Mariboru, da je glavna kontrola ugodno rešila zadevo njene penzije. Odgovor ima v rokah poslanec Žebot. Ker nimamo naslova gospe Kaukler, ji sporočamo to tem potom.

Nova pridobitev za muzej. V mariborski muzej pride takoj po 23. januarju 1927 zadnja skrinjica, nagrobni spomenik nekdanje dobro znane SDS. Muzeju na pridobitvi častitamo! Svetujemo pa, da se skrinjica v špirit, da se zopet ne zaredijo bacili SDS.

Navodila za mariborske volilce.

KANDIDATNA LISTA ZA MESTO MARIBOR.

Kandidati:

1. Dr. Josip Leskovar, župan in odvetnik, Maribor, Kamniška cesta št. 9.
2. Dr. Rudolf Ravnik, odvetnik, Maribor, Majstrova ulica št. 11.

3. Dr. Lothar Mühleisen, odvetnik, Maribor, Kralja Petra trg 9.

Namestniki:

1. Fran Domiter, nadsprevodnik v p. Maribor, Kejžarjeva ulica 9.
2. Anton Kutin, profesor, Maribor, Majstrova ulica 9.
3. Julij Glaser, mestni stavbenik, Maribor, Trdinova ulica 8. 18.

PREDSTAVNIKI LISTE

na posameznih voliščih in njih namestniki: za volišča v Mariboru:

I. Predstavnik: Ivan Macher, strojevodja v Maribor, Stolna ulica 6; namestnik Hubert Kolletnig, visokošolec, Maribor, Koroška c. 71.

II. Predstavnik: Karl Troha, zemljiški posr., Maribor, Slovenska ulica 2; namestnik Josip Racek, dimnikarski mojster, Maribor, Miklošičeva ulica 2.

III. Predstavnik: Dr. Herman Wiesthaler, bivši notar, Maribor, Aleksandrova cesta 41; namestnik Drago Tratnik, pasar in zlatar, Maribor, Mlinska ulica 24.

IV. Predstavnik: Josip Kukovič, posestnik, Maribor, Aleksandrova cesta 18; namestnik Fran Kenda, zasebnik, Maribor, Jože Vošnjakova 20.

V. Predstavnik: Ivan Lorbek, nadsprevodnik, Maribor, Einspillerjeva ulica 40; namestnik Iv. Waldhauser, železničar, Maribor, Kacijanerjeva ulica 20.

VI. Predstavnik: Ivan Deschman, steklar, Maribor, Vrbanova cesta 2; namestnik: dr. Ivan Schmiderer, adv. kandidat, Maribor, Koroška cesta 28.

VII. Predstavnik: Alojz Vales, kazn. paznik, Maribor, Ruška cesta 5; namestnik Jaka Augstiner- strugar, Maribor, Malgajeva ulica 7.

VIII. Predstavnik: Martin Medvešek, kovač drž. žel., Maribor, Murkova ulica 5; namestnik Ivan Galot, železničar, Maribor, Pod mostom 6.

IX. Predstavnik: Ivan Sirak, ključavničar, Maribor, Pobreška cesta 15; namestnik Rupert Muraus, železničar, Maribor, Ruška cesta 45.

AGITACIJSKI LOKALI ZDRUŽENE GOSPODARSKE STRANKE.

Naši skupni agitacijski lokali so v nedeljo, dne 23. januarja sledeči:

Za I. okraj (I. in II. volišče) v Društveni sobi, Koroška cesta 1 (pritličje, Uprava »Slovenca«).

Za II. okraj (III. in IV. volišče) v gostilni g. Emeršič (prej Hoisl), Aleksandrova cesta 18.

Za III. okraj (V. volišče) v gostilni g. Ljud. Vlahovič na voglu Aleksandrove, Meljske ceste in Mlinske ulice.

Za IV. okraj (VI. volišče) v gostilni A. Woch na Koroški cesti.

Za V. okraj (VII., VIII. in IX. volišče) v gostilni gospe Vollgruber (prej Bernkopf ali »Korotan«) v Frankopanovi ulici.

Voditelji agitacijskih lokalov in njih pomočniki morajo biti volilcem na razpolago v agitacijskih lokalih že ob 9. uri dopoldne. Vsi agitatorji in zaupniki iz vseh petero okrajev naj se javijo takoj ob 9. uri, da se porazdeli delo.

Prosimo sodelovanja vse zavedne pristaše in prijatelje!

Izvršilni odbor SLS, NRS in NGS.

KAJ MORA VSAK VOLILEC V MARIBORU VEDETI.

Za volitve prihodnje nedelje, 23. januarja si naj vsak volilec v mestu Maribor zapomni sledeče:

1. Naša in edino prava volilna skrinjica v mestu Maribor je druga, to je tista, ki bo na vseh volilnih mestih postavljena na drugem mestu.

2. Samo v drugo skrinjico naj volilci spustijo volilno kroglico. Prva in poslednja sta za nič.

3. Kdor bi pozabil spustiti kroglico v drugo skrinjico, še lahko gre enkrat nazaj in tedaj spusti kroglico v našo drugo skrinjico.

4. Kdo je vpisan v volilni imenik? Kdo je volilec? Volilec je vsak tisti, ki je dobil »Stražo« po pošti. Številka na naslovu pomeni sledeče: Rimska številka znači okraj, v katerem je volilec vpisan. Arabske številke pa pomenijo stran volilnega imenika. — Vsak volilec si naj torej današnjo »Stražo« dobro shrani in vzame naslovno stran seboj na volišče.

5. V nedeljo, 23. januarja bodo volilcem cel dan na razpolago volilni imeniki, in sicer v označenih agitacijskih lokalih. Tam lahko vsak vidi, ali je vpisan v imenik in kje je njegovo volišče.

6. Vsi naši zaupniki in agitatorji naj gredo takoj zjutraj volit. Nato pa vsi v naše okrajne agitacijske lokale.

7. Važen bo vsak glas. Da socialpatrioti in demokrati niti blizu dvetretjinskega količnika ne bodo prišli, je treba spraviti na volišče vsakega volilca. Svoje sosede, znance in prijatelje spravite na volišče in povejte jim, da je samo druga skrinjica »ta prava«.

8. Vsi pristaši Slovenske ljudske stranke, Narodne radikalne in poštene Nemci, na delo za zmago!

VOLIŠČA V MARIBORU.

Volišča v mestu Maribor so ista kakor pri zadnjih skupščinskih volitvah (čl. 14. zakona o oblastni in srezki samoupravi) torej:

Volišče I. za volilce I. mestnega okraja (notranje mesto) z začetnimi črkami rodbinskega imena A do vstevši L v telovadnici dekliške meščanske šole I. v Miklošičevi ulici 1.

Volišče II. za volilce I. mestnega okraja (notranje mesto) z začetnimi črkami rodbinskega imena M do Ž v telovadnici državne realke v Krekovi ulici 1.

Volišče III. za volilce II. mestnega okraja (graško predmestje) z začetnimi črkami rodbinskega imena A do vstevši L v telovadnici dekliške meščanske šole v Cankarjevi ulici 5.

Volišče IV. za volilce II. mestnega okraja (graško predmestje) z začetnimi črkami rodbinskega imena M do Ž v deški ljudski šoli I. v Razlagovi ulici 16 (pritličje levo).

Volišče V. za volilce III. mestnega okraja (Melje) v telovadnici dekliške ljudske šole II. v Cafovi ulici 9.

Volišče VI. za volilce IV. mestnega okraja (Koroško predmestje) v deški ljudski šoli IV. v Samostanski ulici 10 (pritličje levo).

Volišče VII. za volilce V. mestnega okraja (Magdalensko predmestje) z začetnimi črkami rodbinskega imena A do vstevši J v otroškem vrtcu III. v Valvazorjevi ulici 40.

Volišče VIII. za volilce V. mestnega okraja (Magdalensko predmestje) z začetnimi črkami K do vstevši P v telovadnici deške ljudske šole III. na Ruški cesti.

Volišče IX. za volilce V. mestnega okraja (Magdalensko predmestje) z začetnimi črkami R do Ž v deški ljudski šoli III. na Ruški cesti (pritličje desno).

Na dan volitev 23. januarja kakor tudi ob dnevih pred in po volitvah je v smislu določb čl. 34. zakona o oblastni in srezki samoupravi prepovedano točiti ali kakorkoli dajati alkoholne pijače.

Kdo je volilec v mestu Maribor? V volilni imenik je vpisan vsak, kdor je dobil današnjo »Stražo«. Naslove smo natanko prepisali iz uradno potrjenega volilnega imenika. Rimska številka pomeni okraj, a druga številka stran volilnega imenika. Najbolje je, da vzame vsak volilec naslov s »Stražo« v nedeljo seboj na volišče. Na ta način bo komisija vsakega volilca lahko poiskala v imeniku.